

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.I.37.251/2026/3.
A tanács tagjai:	dr. Tóth Kincső a tanács elnöke dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró dr. Figula Ildikó bíró dr. Heinemann Csilla bíró dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	felperes (lakóhely: cím1 tart. hely: cím2)
A felperes jogi képviselője:	dr. Jelenek János ügyvéd (cím3)
Az alperes:	Agrárminisztérium (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 11.)
Az alperes jogi képviselője:	Borsfai Ügyvédi Iroda eljár: dr. Borsfai Balázs ügyvéd (cím4)
A per tárgya:	haszonélvezeti jog visszajegyzésével kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes (14. sorszám alatt)

A felülvizsgálati kérelemmel támadott

határozat:

a Veszprémi Törvényszék
10.K.700.989/2025/13-II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló kérelmező kérelmező (a továbbiakban: Kérelmező) a 2022. október 11. napján előterjesztett kérelmében az Ú. külterületi helyrajzi szám 1 hrsz.-ú ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) 1210/27278 tulajdoni hányada, valamint további ingatlanok tekintetében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 108/C. § (1) bekezdése alapján a törölt haszonélvezeti jog ingatlan-nyilvántartásba való visszajegyezhetőségének vizsgálatára irányuló hatósági eljárás (a továbbiakban: visszajegyezhetőség vizsgálatára irányuló eljárás) lefolytatását kérte a Nemzeti Földügyi Központtól (a továbbiakban: NFK). Kérelméhez – egyebek mellett – csatolta a közte, mint haszonélvező és a perbeli ingatlan korábbi tulajdonosa, néhai Örökhagyó (a továbbiakban: Örökhagyó) között Ajkán, 2005. április 18-án, holtig tartó haszonélvezeti jog alapítása tárgyában létrejött szerződést.

[2] Az NFK a 2022. október 20. napján kelt NFK-050995/2022. ügyszámú határozattal (a továbbiakban: alaphatározat) elrendelte a törölt haszonélvezeti jog visszajegyzését, mivel a Fétv. 108/F. § (6) bekezdése és (7) bekezdésének a) pontja alapján megállapította, hogy a perbeli ingatlan tekintetében az Örökhagyó nem minősül jóhiszeműnek, mivel tulajdonjoga a haszonélvezeti jog törlésekor is fennállt, míg a (8) bekezdés szerinti jogi akadály nem áll fenn. Az NFK ugyanilyen tartalmú döntéseket hozott a kérelemmel érintett többi ingatlanra is.

[3] Az NFK előtt az alaphatározat meghozatalakor még nem volt ismert, hogy az Örökhagyó a kérelem benyújtása előtt, 2021. szeptember 21. napján elhunyt, a tulajdonjogot az örökösök a 2023. május 17. napján kiadott részhagyatéki végzéssel szerezték meg. A perbeli ingatlanra a felperes és a perben nem álló egyéb érdekelt örökösök tulajdonjoga 2/3-1/3 arányban öröklés jogcímén akként került bejegyzésre, hogy tulajdonjogukat továbbra is

terhelte a Kérelmező javára visszajegyzett haszonélvezeti jog. Az örökösök közül felperes és egyéb érdekelt² keresetet terjesztettek elő a részükre nem kézbesített alaphatározattal és további 19 db ugyanilyen tárgyú hatósági döntéssel szemben, amelyben sérelmezték, hogy az NFK nem vonta be őket ügyfélként a megelőző eljárásba. Az örökösök keresete nyomán 10.K.701.062/2023. ügyszám alatt indult közigazgatási pert a Veszprémi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) az NFK által bejelentett jogsérelem orvoslására tekintettel felfüggesztette, majd az eljárást – annak folytatását követően – a 10.K.700.691/2024/6. számú végzéssel jogerősen megszüntette, mivel az NFK a 2024. február 22. napján meghozott, NFK-050995/2022. ügyszámú határozatával (a továbbiakban: visszavonó határozat) az alaphatározatot visszavonta azzal, hogy a szükséges eljárási cselekményeket fogantatosítja, majd a jogszabályoknak megfelelő új döntést hoz.

[4] A visszavonó határozattal – és az NFK által hozott többi 17 db visszavonó döntéssel – szemben a Kérelmező keresetet terjesztett elő, amelyek nyomán az elsőfokú bíróság elrendelte az egyik kereset mintaperben történő elbírálását, míg a többi peres eljárást a mintaper elbírálásáig felfüggesztette. Az elsőfokú bíróság a mintaperben hozott 10.K.700.525/2024/26/II. számú ítélettel a Kérelmező keresetét elutasította, így a visszavonó határozat hatályában fennmaradt. A mintaitéletet követően a többi ügyben a Kérelmező keresettől való elállása folytán eljárást megszüntető végzések születtek, ezáltal a visszavonó döntések hatályukban fennmaradtak, míg az alaphatározatok hatályukat veszítették.

[5] Az NFK jogutódjaként eljáró alperes a FÖGAF/363-1/2025 iktatószámú határozatával a kérelemnek helyt adva újból elrendelte a perbeli ingatlanra korábban bejegyzett haszonélvezeti jog Kérelmező javára azonos tartalommal történő visszajegyzését, hivatkozva a Fétv. 108/C-108/F. § rendelkezéseire. Megállapította, hogy az örökösök, mint a törölt haszonélvezeti joggal korábban terhelt perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosai a Fétv. 108/F. § (7) bekezdés a) és f) pontokra tekintettel nem minősülnek jóhiszeműnek, továbbá a (8) bekezdés szerinti jogi akadály nem áll fenn, ezért a visszajegyzés feltételei fennállnak.

[6] A felperes keresetében vitatta a FÖGAF/363-1/2025 iktatószámú határozat jogszerűségét, kérte elsődlegesen annak megsemmisítését és az alperes kötelezését a jogsértő módon visszajegyzett haszonélvezeti jog ingatlan-nyilvántartásból való törlése iránti intézkedés megtételére. Másodlagosan kérte az alperes FÖGAF/363-1/2025 iktatószámú határozatának megsemmisítése mellett az alperes új eljárásra kötelezését azzal, hogy az alperes vegye figyelembe a megelőző eljárásban a jogi képviselő útján benyújtott ügyféli nyilatkozatot.

[7] Az alperes a védiratában kérte az alaptalan kereset elutasítását.

A jogerős ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság a 2026. január 30. napján kelt 10.K.700.989/2025/13/II. számú jogerős ítélettel a keresetet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján elutasította. Rögzítette, hogy a Kérelmező jogosult volt a perbeli ingatlan, illetve tulajdoni illetőség vonatkozásában az NFK-nál a visszajegyezhetőség vizsgálatára irányuló eljárást kezdeményezni, a kérelmet a törvényi határidőben terjesztette elő. A visszavonó határozatot követően a tovább folytatott eljárásban az ügyfelek az alperes tájékoztatásáról értesültek, ennek nyomán egyéb érdekelt¹ örökös nyilatkozatot, észrevételt nem tett. Az alperes a határozat indokolásában – adminisztrációs hiba okán – a felperes esetében is azt rögzítette, hogy észrevételt, nyilatkozatot nem tett,

amely tényszerűen nem helytálló. A felperes jogi képviselője útján a 2025. június 19-i beadványában reagált, kérte a kérelem elutasítását, ennek során kifejtette, hogy a Fétv. 108/F. § (7) bekezdésének helyes értelmezésével jóhiszemű tulajdonosnak minősül. Az alperes a határozatában részletesen indokolta, hogy miért kellett a perbeli ingatlan tekintetében a törölt haszonélvezeti jog visszajegyezhetőségéről döntést hozni, amennyiben az örökösök a Fétv. 108/F. § (7) bekezdés a) és f) pontjai alapján nem minősülnek jóhiszeműnek. Ekként a felperes beadványában írtak nem maradtak tényleges értékelés nélkül, így a határozat, illetve annak indokolása erre visszavezethetően nem bizonyult jogszabálysértőnek.

[9] A jogerős ítélet indokolásában foglaltak szerint, mivel az alaphatározat visszavonása nyomán a kérelem elbírálatlan maradt, a Kérelmező részéről újabb kérelem előterjesztésére nem volt szükség, így újabb kérelemről, illetve annak elkésettségéről sem lehetett szó. Az alperes az ügyintézési határidőt lényegesen túllépte, az elsőfokú bíróság megítélése szerint azonban ennek az ügy érdemi eldöntésére lényegi kihatása nem volt. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes a tényállást a döntéshozatalhoz szükséges körben feltárta és azt – ideértve az ügy szükséges releváns előzményeit is – a határozat indokolásában rögzítette, vizsgálta a Kérelmező jogosultságát, a kérelem határidőben való benyújtását, valamint azt, hogy a Kérelmező törölt haszonélvezeti joga visszajegyzésének konjunktív törvényi feltételei fennálltak-e. Az alperes határozatát ezekre visszavezethetően sem értékelte jogszabálysértőnek. A kézbesítés tárgyában rámutatott, hogy a felperes a határozatról nem vitásan értesült, azzal szemben jogorvoslati jogát gyakorolhatta, gyakorolta is, így a közléssel kapcsolatos kereseti érvek alapján sem állapított meg az ügy érdemére lényeges kihatással bíró eljárási szabályszegést.

[10] Az elsőfokú bíróság az ügy érdemét tekintve rámutatott, hogy az alperes helytállóan állapította meg, miszerint felperes és egyéb érdekelt¹, mint a törölt haszonélvezeti joggal korábban terhelt perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosai a Fétv. 108/F. § (7) bekezdés a) és f) pontjára tekintettel azért nem minősülnek jóhiszeműnek, mert tulajdonjogukat örökléssel olyan személytől – az Örökhagyótól – szereztek, akinek a tulajdonjoga a haszonélvezeti jog törlésekor is fennállt. A Fétv. 108/F. § (7) bekezdésének a felperes által hivatkozott további esetei, azaz a b) és c) pont jelen perbeli esetre nem volt értelmezhető, a Fétv. 108/F. § (8) bekezdésében írt feltétel pedig nem vitásan teljesült, mivel a perbeli ingatlant nem sajátították ki vagy tulajdonjogát nem ruházták át kisajátítást pótló adásvételi szerződéssel. Összességében megállapította, hogy az alperes határozata jogszerű, megfelel a vonatkozó jogszabályi előírásoknak, azt a keresetben állított jogszabálysértések nem terhelik.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a jogerős ítélet jogszerűségét, a Fétv. 108/F. § (6) bekezdésének megsértésére, a (7) bekezdés f) pontjának téves értelmezésére, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 62. §-a szerinti tényállás tisztázási kötelezettség és az 50. §-a szerinti határidő megtartottságára vonatkozó rendelkezés megsértésére hivatkozva kérte a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelemnek való helyt adást, a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, a felülvizsgálati kérelemnek való helyt adást, a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes határozatának a megsemmisítését. Megváltoztatásra irányuló felülvizsgálati kérelemnek való helyt adás esetén kérte, hogy a Kúria kötelezze az alperest a jogsértő módon bejegyzett haszonélvezeti jog törlésének földhivatal felé történő bejelentésére, a Kérelmezőt pedig kötelezze ennek türéseire. Kérte az

alperes marasztalását a felülvizsgálati perköltségben. Azonnali jogvédelem iránti kérelemmel is élt. A felülvizsgálati eljárás illetékeként 50.000 forintot előzetesen megfizetett.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. §-a alapján, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata érdekében a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítására, a felvetett jogkérdés különlegese súlyára, illetve társadalmi jelentőségére figyelemmel, továbbá alapvető eljárási jogai valószínűsíthető sérelme miatt kérte.

[13] A joggyakorlat egységének biztosítása körében előadta, hogy félreérhető „az f) alpont” rendelkezése, így elvi tartalmú – precedensképes – határozat meghozatala indokolt. A felvetett jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége vonatkozásában kifejtette, hogy a haszonélvezeti jog visszajegyzése esetén a tulajdonos a földön nem tud gazdálkodni, megnehezítheti, hogy a földet ténylegesen megművelő tulajdonos hozzájuthasson a területalapú támogatáshoz, mivel annak igénybevételére a haszonélvezeti joggal rendelkező lesz jogosult, illetve pályázatokon is a „haszonbérló” a tulajdonost előzve jogosult részt venni, kizárva ezáltal az ingatlan tulajdonosát a részvételből. Ez növeli a földdel gazdálkodás kockázati kitettségét. A téves jogértelmezés jogbizonytalanságot és jogsértő állapotok sokaságát eredményezheti vagy eredményezhette a jogsértő visszajegyzések esetén. Alapvető eljárási jog valószínűsíthető sérelmeként arra hivatkozott, hogy az alperes jogsértő jogértelmezését és jogalkalmazását az elsőfokú bíróság jogszerűnek minősítette, így sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjog.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – a következők szerint – nem állnak fenn.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos rendelkezése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A jogalkotó az indokolási kötelezettség előírásával lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén

tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[17] A Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozó kérdés, ezáltal indokolt-e a felülvizsgálati kérelem befogadása és érdemi elbírálása. A Kúria kiemeli, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[18] A felperes befogadhatósági okként a Kp. 118. §-át jelölte meg, azon belül konkrét jogszabályhelyet nem nevesített. A befogadhatóság vonatkozásában előadott indokolása – tartalmát tekintve – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjában szabályozott befogadhatósági okokra vonatkozik, így a Kúria ezek fennállását vizsgálhatta.

[19] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatában szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes a befogadhatósági ok indokolása során nem nevesített olyan alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek felvetnék a joggyakorlat széttartó voltát vagy a jogegység megbomlásának veszélyét, és ilyen határozatokról a Kúriának sincs tudomása.

[20] A felperes a felülvizsgálati kérelemben lényegében a Fétv. 108/F. § (7) bekezdés f) pontja szerinti rendelkezés alperes általi és elsőfokú bíróság általi értelmezését vitatta, ehhez kapcsolódóan jelölte meg az elvi jelentőségűnek tartott jogkérdéseket, amelyekkel összefüggésben elvi tartalmú kúriai határozat meghozatalát szükségesnek tartja, de széttartó gyakorlatot tükröző alsóbb fokú bírósági határozatok nevesítése hiányában az általa előadott befogadhatósági indok fennállását nem igazolta. Amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az alsóbb fokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.37.127/2023/2., Kfv.37.107/2024/2., Kfv.37.907/2024/2.).

[21] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált. A felperes a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából való befogadhatóságot csak nevesítette, azonban annak körében nem indokolta, hogy mely körülmény alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria nem tárt fel a körülményekben olyan változást, amely az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladott voltát igazolná.

[22] A felperes megjelölt két elvi kérdést is, amelyek álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolják, azonban nem mutatta be, hogy ténylegesen fennáll a bírói joggyakorlat egységének hiánya, az egységes joggyakorlat megbomlásának veszélye vagy a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége, ezáltal a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok nem áll fenn.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerinti befogadási ok alapján befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. Ez azt feltételezi, hogy nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel a jogkérdés, illetve a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakorol. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. A felperes általánosításként a tulajdonjog és a haszonélvezeti jog jogosultja eltérő jogi helyzetére hivatkozott. A konkrét ügy a törölt haszonélvezeti jog visszajegyezhetőségét érinti, így a felperes által vitatott kérdés egy szűkebb körre terjed ki. Ez a kapcsolat azonban más jogalanyok helyzetére közvetlenül nem hat ki, mivel nem általános, hanem egyedi probléma, hogy a haszonélvezeti jog visszajegyzése miatt a tulajdonos elesik területalapú támogatástól, pályázati lehetőségtől. Ennélfogva a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján sem értékelte befogadhatónak.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a Kúria már több határozatában (pl. Kfv.VII.37.807/2025/2.) rámutatott arra, hogy a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti, miként arra is, hogy a befogadásról szóló döntés során a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálata nem végezhető el. A Kúria rámutat arra, hogy a felperes az alapvető eljárási jogai valószínűsíthető sérelme körében úgy hivatkozik a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére, hogy azt nem eljárásjogi jogszabálysértéssel, hanem jogértelmezési kérdéssel kapcsolja össze. A Kúria kiforrott gyakorlata szerint az ügy érdemére tartozó jogszabályi rendelkezés téves értelmezésére vonatkozó előadások nem teszik lehetővé az eljárásjogi hiba miatti befogadást. Ennélfogva a felperesnek az alperes és az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésével összefüggő érvelése nem támasztja alá a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadhatóságot.

[25] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása a felperes felülvizsgálati kérelme alapján nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[26] A Kúriának az azonnali jogvédelem iránti kérelemről a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadására figyelemmel rendelkeznie nem kellett.

A döntés elvi tartalma

[27] *A felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni, ha a vizsgált befogadhatósági okok nem állnak fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontján alapuló befogadáshoz nem elegendő önmagában a Kúria által vizsgálandó elvi kérdések meghatározása, ha a bírói joggyakorlat szétartó volta, egysége megbomlásának veszélye*

vagy a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége nem áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján befogadásnak nincs helye a fél egyedi helyzetét érintő kérdés miatt. Az ügy érdemére tartozó jogszabályi rendelkezés téves értelmezésére alapított hivatkozás nem tartozik a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja körébe.

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, tanácsban, indokolt végzésben határozott.

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[30] A felperes a Kúria Magyar Államkincstár által vezetett 10032000-01012547-00000000 számú, Eljárási illeték számlájára sürgősen lerótt 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket, amelynek visszatérítését az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján kérheti – az eljárási illetékek megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 7. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésnek megfelelően – az adóhatóságtól.

[31] A végzés ellen a további perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontjában és a Kp. 112. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2026. április 30.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró, dr. Figula Ildikó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró, dr. Kalas Tibor bíró